

Quả thị

Vàng như mặt trăng
Treo trên vòm lá
Da nhẵn mịn màng
Thị ơi! Thơm quá!

Bắp cải xanh

BẮP cải xanh
Xanh man mát
Lá cải sắp
Sắp vòng tròn
Búp cải non
Nằm ngủ giữa

Cây dây leo

Cây dây leo
Bé tí teo
Ở trong nhà
Lại bò ra
Ngoài cửa sổ
Và nghển cổ
Lên trời cao

Hỏi: “Vì sao ?”
Cây trả lời:
“Ra ngoài trời
Cho dễ thở
Tắm nắng gió
Gội mưa rào
Cây mới cao
Hoa mới đẹp”

Hoa Nở

Hoa cà tím tím

Hoa huệ trắng tinh

Hoa nhài xinh xinh

Đua nhau cùng nở

ĐI CHỢ TẾT

Tranh
Phạm Hoan

Chiếc xe ba bánh
Bố mới mua về
Bé chở búp bê
Đi chơi chợ Tết
"Búp bê đừng sợ
Yên tâm chị đèo"
Búp bê nghe vậy
Mắt cười trong veo
Bé hát, bé reo
Đạp xe quay tít
Bé đi chợ Tết.

Truyện: THỎ CON ĐÓN TẾT

Mùa xuân đến, Thỏ con vội vàng dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ để chuẩn bị đón Tết. Thỏ được mẹ may cho một bộ quần áo mới. Ngày đầu năm, Thỏ mặc đồ đẹp và đến chúc tết ông bà. Ông bà tặng cho Thỏ một chiếc bao lì xì đỏ chói. Thỏ rất vui sướng khi đón tết sang

Truyện: Chiếc áo mùa xuân

Vào những ngày mùa đông lạnh cóng, tuyết rơi trắng xóa, cả Thỏ mẹ và Thỏ con đều khoác trên mình bộ áo da trắng tinh.

Sang xuân, chú Thỏ con vẫn mặc chiếc áo da trắng. Trong rừng, cô Gà Gô đã thay một bộ áo hoa rất đẹp bởi mùa xuân, cánh đồng đầy ắp hoa đỏ lá xanh, còn vào mùa đông, tuyết phủ trắng thì phải mặc áo trắng, như thế sẽ dễ ẩn nấp hơn!

Đến bên hồ, một anh bạn Nhái Bén vừa mới thức dậy, toàn thân tỏa ánh xanh như cây cỏ. Ngay cả những anh Châu Chấu cũng thay áo mùa xuân mới: Anh thích nhảy trên bãi cỏ thì mặc áo xanh, còn anh thích nhảy trên bãi đất lại mặc áo nâu. Nhìn thấy Thỏ con. Châu Chấu cười giễu:

- Ha ha! Mùa xuân mà vẫn mặc áo da trắng cơ à? Đúng là đồ Thỏ ngốc nghếch! Thỏ con xấu hổ quá, chạy thẳng một mạch về nhà, nằng nặc đòi mẹ phải thay quần áo cho, Thỏ mẹ cười và nói:

- Con thử soi gương xem nào.

Và thật kỳ lạ khi trong gương, chú thấy mình đã mọc rất nhiều lông màu xám. Thỏ sung sướng reo lên:

- A! thấy rồi, con đã mặc quần áo mùa xuân mẹ ạ!

Mấy ngày sau, hai mẹ con nhà Thỏ đã thay hết lông và mặc bộ quần áo mùa xuân mới

Truyện: Cây táo

Mưa phùn bay, hoa đào nở.

Ông trồng cây táo xuống đất. Bé tưới nước cho cây. Mưa tưới nước cho cây. Mặt trời sưởi nắng cho cây.

Con Gà Trống đi qua nói to:

– Cây ơi! Cây lớn mau!

Thế là những chiếc lá non bật ra.

Những con Bướm Bướm bay qua cũng nói to:

– Cây ơi! Cây lớn mau!

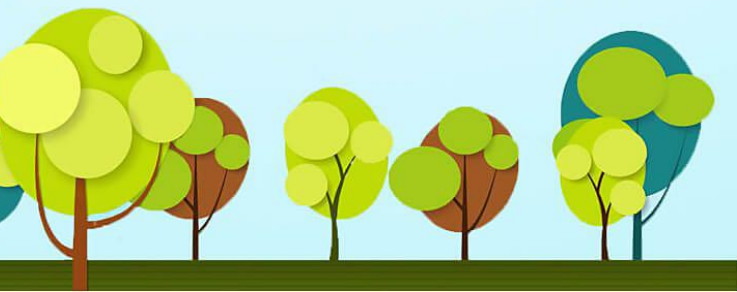
Thế là cây ra đầy hoa.

Một hôm, ông, bé, Gà, Bướm Bướm cùng nói to:

– Cây ơi! Cây lớn mau!

Thế là những quả táo chín ngon lành hiện ra.

Bé giơ áo ra, những quả táo chín ngon lành rơi đầy vào lòng bé.

Truyện: SÓC VÀ THỎ ĐI TẮM NẮNG

Một ngày nắng đẹp, chú Sóc đi dạo trên bờ sông và thấy bên kia sông có một chú Thỏ cũng đang đi dạo chơi.

Sóc tinh nghịch, nhặt một viên sỏi ném về phía Thỏ. Viên sỏi rơi xuống nước gần nơi Thỏ đứng làm nước bắn lên tung tóe vào mặt và người Thỏ.

Chú Thỏ giận quá, cúi đầu nhặt viên đá ném trả lại bên Sóc. Đá cũng rơi xuống nước và sóc cũng bị ướt như Thỏ.

Lần này đến lượt Sóc tức giận. Sóc lượm một viên sỏi lớn hơn và ném qua bên Thỏ. Cứ thế, chú Sóc và chú Thỏ ném qua ném lại tới khi cả hai cùng mệt nhoài. Sau cùng, Sóc nói với Thỏ:

- Thôi chúng ta đừng ném nhau nữa nhé? Nếu cứ ném như vậy lỡ mà ném vào đầu hoặc vào trán thì đau lắm đấy !

Thỏ chạy qua cầu và chìa tay ra nói:

- Vậy thì mình làm bạn với nhau nhé! Chúng ta cùng nhau đi tắm nắng và xem hoa thì vui lắm bạn nhỉ?

Chú Sóc và chú Thỏ cầm tay nhau vừa đi, vừa hát thật là vui ghê

Truyện: Quả thị

Có một quả thị, còn xanh lắm đang nằm ngủ im lìm dưới tán lá, chú Mèo đi ngang qua, nhìn lên quả thị rồi lấy chân quào quào lên cây thị và hát:

Meo...meo ...meo

Quả thị áo xanh

Quả thị áo xanh

Thị ơi! Dậy nhanh

Đi chơi thị nhé.

Nhưng quả thị vẫn ngủ say sưa. Rồi chú Ỉn đi tới, chú dúi mõm vào gốc cây và hát:

Ụt ịt... Ụt ịt...

Quả thị áo xanh

Quả thị áo xanh

Thị ơi! Dậy nhanh

Đi chơi thị nhé.

Vịt xám đi đến cây thị và cũng rướn cổ lên hát

Quạc ...quạc ...quạc

Quả thị áo xanh

Quả thị áo xanh

Thị ơi! Dậy nhanh

Đi chơi thị nhé.

Quả thị hé mắt ra nhìn, lúc này, nó đã mang trên mình chiếc áo màu vàng . Nhưng các bạn thì đã đi chơi hết cả . Đúng lúc đó, một bà cụ đi tới bên gốc thị, người thấy mùi thị thơm nức, bà nhìn lên thì thấy quả thị chín vàng rồi . Bà giơ giỏ ra và hát:

Thị ơi! Thị rụng bị bà

Thị thơm bà người

Chứ bà không ăn.

Quả thị nghe vậy, rơi tồm luôn vào giỏ của bà, bà cụ đem quả thị về nhà, và từ đó quả thị về ở với bà cụ.